

Medalla de distinció referent al còlera de 1885

ANNA M. BALAGUER

L'objectiu d'aquest nota és la de fer una petita aportació a la medallística catalana, donant a conèixer la medalla de distinció concedida al metge manresà Josep Solà i Abadal, per l'Ajuntament d'aquella ciutat en reconeixement a la seva abnegada labor durant el còlera de 1885.

La seva descripció és la següent:

Anvers: Medalla ovalada de la qual sobresurten ornaments i encapçalada per un escut de Manresa cononat i llorejat amb una cartel·la on es llegeix: EL COLERA DE 1885.

Al centre: MANRESA AGRADECIDA.

Al voltant: A LA SOLICITUD Y DESINTERES DE LA CLASE MEDICA.

Revers: D. José Solà Abadal. Gravat amb burí. A la part superior una anella a la qual es subjecta el cordó.

Metall: Plata, Plata daurada i esmalts.

Mides: 63mm×37mm.

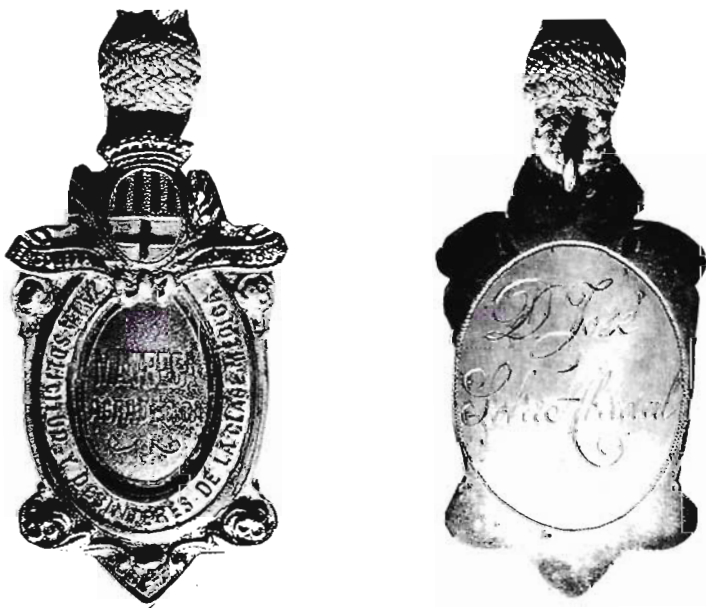
L'any 1885, quan es produí l'esmentada epidèmia colèrica, el Dr. Solà tenia 62 anys, ja que havia nascut a Manresa el 1823, i no era la primera pesta de còlera que havia contribuït a combatre. S'havia destacat ja pels seus serveis professionals i humanitaris en el «còlera morbo» de 1854. Preocupat per els problemes d'higiene i de mesures a aplicar per a la prevenció de l'epidèmia de còlera publicà l'opuscle titulat: *El medico improvisado en tiempo de cólera epidémico*, Manresa, 1885.

Aquest mateix any es produí un seriós enfrontament entre el Dr. Solà, aleshores sots-delegat de medicina de la ciutat, i l'alcalde Manuel Oms de Prat a causa de la manca d'higiene i de prevenció. Segons un estudi recent, el Dr. Solà dimistí del seu càrrec per no haver-se de trobar implicat en la responsabilitat davant l'epidèmia de còlera que envoltava la ciutat. Més endavant l'alcalde Manuel Oms de Prat també fou cessat.¹

Josep Solà i Abadal a part de la seva labor com a metge, que desenvolupà a través dels seus càrrecs de metge forense, sots-delegat de sanitat, metge militar, de l'hospital, de la presó i de la fàbrica de pólvora, tingué una notable intervenció en altres facetes de la vida ciutadana. Fou professor i director del Col·legi de Sant Ignasi, durant l'absència del Pares Jesuïtes, fou regidor de l'Ajuntament, un dels iniciadors de la Caixa d'Estalvis de Manresa, President de les Conferències de Sant Vicenç de Paul i acadèmic corresponent de diverses corporacions científiques nacionals i estrangers. És també autor d'una breu ressenya històrica de l'església de Nostra Senyora de la Guàrdia.

El metge i patrici manresà Josep Solà i Abadal moria a Manresa l'any 1887. A aquestes concises dades biogràfiques, fruit de la recerca realitzada per Dr. J. Gasol,² hi afegim avui la d'aquesta condecoració.

Hem accedit a la coneixença i fotografia gràcies a l'amabilitat d'un descendent del Dr. Josep Solà i Abadal.

1. A. ROILLAN, «Aspectes de l'evolució sanitària a Manresa durant el segle XIX», *Miscel·lània d'Estudis Bagencs*, 7, 1990, p. 188-9.

2. J. GASOL *Caja de Ahorros de Manresa 1863-1873. Historia de una institución centenaria*. Manresa, 1974, p. 58.